

Regeringen vilde gaa noget videre, end den var gaaet, med Hensyn til de sociale Reformere. Man havde Sygekasse-love, Alderdomsforsørgelsesloven, denne Ulykkesforsikringslov og Loven om Arbejds-trætter. Disse Love var man færdig med. Saa rygtedes det, som sagt, at Regeringen ønskede at gaa noget videre. Det vakte Uro i visse Kredse, og der blev stillet en Forespørgsel til Regeringen. Under For-handlingen derom, som varede i flere Mø-der, og som vare meget bevægede, frem-kom der fra mange Sider, naturligvis ikke fra Socialdemokraternes Side og fra dem, der staa dem nærmest, thi de holdt paa, at det var saa overordentlig store Goder, og at de burde udvides mere og mere, men fra alle andre Sider og ligeledes fra Rege-ringen, baade gennem den daværende In-denrigsminister og gennem Rigskansleren selv, bestemte Udtalelser om, at man var kommet for vidt i Tyskland med de Love og ikke kunde skride videre, før man saa, om andre Lande vilde gaa lige saa vidt, eller tilnærmelsesvis saa vidt, thi man havde ikke naaet det gode, som man havde haabet, i fuld Udstrækning. Det er værd at lægge Mærke til, hvorledes det forholder sig med Hensyn til Ulykkes-forsikringens Historie nede i Tyskland. Det er paafaldende, hvor Ulykkestilfældene tage til, og hvor de blive bekostelige at komme over. Jeg har i disse Dage faaet — det er rigtignok over England, men jeg tror, det er paalideligt — Oplysninger om, hvorledes Ulykkestilfældene ere tagne til. I den almindelige Invalidforsørgelse ere Ulykkestilfældene voksede fra 1887 til 1895 paa følgende Maade. I 1887 var der 24³/₄ pro mille, men i 1895 var der næsten 38 pro mille, og af dem faldt paa Agerbru-get, hvilket vi for Resten ikke have med-taget hos os, men som vi kunne vente, da det er lovet med temmelig stor Sikkerhed, af 1,000 forsikrede i 1888 lidt under 1 pro mille, men det vil jeg ikke regne, for det var i det Aar, Loven traadte i Kraft, men 2 Aar efter, altsaa i 1890, næppe 4 pro mille forulykkede, men i 1895, altsaa paa 5 Aar, var det steget til over 6¹/₂ pro mille. Det er dog et ret betydeligt Frem-skridt. Ser man hen til Østerrig er, som jeg ogsaa har talt om ved 1ste Behandling, Ulykkestilfældene der tagne betydeligt til, de ere stegne sidste Aar med 10 pCt. Jeg har set en Beretning fra Handels- og Næringskammeret, eller hvad det nu hed-der, Gewerbekammeret i Prag, hvor det siges, at Forholdene i Ulykkesforsikringen for Arbejdere ere meget trøsteløse; hvor-

ledes Bidragene til Ulykkesforsikringen der ere ordnede, ved jeg ikke med fuld Sikker-hed, men jeg tror, at Staten bidrager vist dertil og Arbejderne Resten, Statens Bi-drag er vist runde Summer, saa vidt jeg kan forstaa. Nu viser det sig imidlertid, at Underskuddet bliver større Aar for Aar, og det er nu løbet op til 4¹/₂ Million Kr., saa de Beregninger, man først havde sat op, og de Tariffer, man havde bestemt skulde indgaa i denne Kasse, slog ikke til; der er saaledes i denne Kasse, der styres af Staten, i Øjeblikket et Underskud af 4¹/₂ Million Kr. Det synes jeg, er meget betydeligt, og der klages meget over det, thi man ved næsten ikke, hvorledes man skal komme ud over denne Kalamitet. Tillige klages der over, at endnu 8. Aar efter, at Loven er traadt i Kraft, er der Bestemmelser, hvis Forstaaelse man ikke kan faa Rede paa, det er heller ikke saa morsomt. I Norge, ved jeg fra mundtlige Udtalelser, er man ligefrem fortvivlet over den Lov. Den er noget strengere end vor, det skal jeg indrømme, men det er ikke saa forfærdeligt meget. I England, hvor Loven først er blevet vedtagen i Au-gust Maaned, og skal træde i Kraft i Juni, lyder der meget trøstløse Ord om Loven. Man er meget forknytt, eller man er snarere forbitret over Loven. Dens Navn er employers liability act, men man har kaldt den employers penalty bill, altsaa Arbejds-givernes Straffelov, en Lov, hvorefter Arbejdsgiverne straffes. Man forudser blandt Arbejdsgiverne, at Loven vil forvolde store Kalamiteter. Arbejderne have nemlig tidligere haft det ganske godt med Hensyn til Understøttelse i Sygdoms- og Ulykkestilfælde; men det vil efter sikker Formening nu forandre sig betydeligt. Der har det tidligere været omtrent som her, om ikke ganske i samme Form, men dog saaledes, at Arbejdsgiverne have strakt sig meget vidt i Retning af at hjælpe Arbej-derne, hvis Sygekasser, de saakaldte *friendly societies*, Arbejdsgiverne med rund Haand have støttet. Nu mener man, at naar Lo-ven paalægger Arbejdsgiverne saa store Byrder — de ere noget større end vore, men ikke videre i Forhold til Arbejds-lønnens Størrelse i England — større, end de kunne paatage sig, ville de unnlade at støtte Arbejderne paa samme Maade som tidligere. Jeg har allerede ved første Be-handling udtalt en Frygt for, at der her skulde kunne opstaa Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere paa et Felt, hvor der ikke tidligere har været Strid; thi det har der ikke været iblandt os. Der